

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w związku z określeniem w zaskarżonej decyzji systemu odniesienia.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w związku z błędnym scharakteryzowaniem w zaskarżonej decyzji zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych jako odstępstwa od normalnego funkcjonowania systemu odniesienia.
3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, uznając w zaskarżonej decyzji, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych skutkuje dyskryminowaniem niektórych podmiotów gospodarczych względem innych.
4. Zarzut czwarty oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, uznając w zaskarżonej decyzji, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie jest uzasadnione charakterem ani ogólną strukturą systemu odniesienia.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2019 r. – Micro Focus International i in./Komisja

(Sprawa T-706/19)

(2020/C 10/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Micro Focus International plc (Newbury, Zjednoczone Królestwo), Micro Focus International Holdings Ltd (Dublin, Irlandia) i Micro Focus Midco Ltd (Newbury) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo, dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących lub którejkolwiek z nich;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dziewięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, dokonując wyboru ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie wyłącznie system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).

2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie odniosła się do przepisów rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] jako do formy odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej były traktowane w odmienny sposób.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zarzut piąty dotyczy okoliczności, że nałożenie obciążenia podatkowego na ZSK spełniające przesłanki objęcia zwolnieniem ustanowionym we wskazanym rozdziale 9 jako kategoria narusza swobodę przedsiębiorczości skarżących przewidzianą w art. 49 TFUE.
6. Zgodnie z zarzutem szóstym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika [kapitalizacji].
7. Zgodnie z zarzutem siódmym decyzja Komisji narusza zakaz dyskryminacji i ogólną zasadę równego traktowania w prawie Unii.
8. Zgodnie z zarzutem ósmym Komisja również naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 ⁽¹⁾, która *ratione temporis* nie znajduje zastosowania do okoliczności niniejszej sprawy lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje grupa beneficjentów (do której należą skarżące) oraz że skarżące uzyskały pomoc, która powinna zostać odzyskana na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2019 r. – Bujar/Komisja

(Sprawa T-708/19)

(2020/C 10/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marcin Bujar (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (przedstawiciel: R. Wardyn, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania